

DECIZIA nr. 417/2017
privind solutionarea contestatiei formulata de
domnul **.X.**,
inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/2017

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul Solutionare Contestatii 1 a fost sesizata de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov, cu adresa nr. X/2017 inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/2017, completata cu adresa nr. X/2017 inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X/2017, respectiv cu adresa nr. X/2017 inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. X/2017 asupra contestatiei formulata de contribuabilul **.X. CNP - x** cu domiciliul x, prin avocat **.Y.** in baza imputernicirii avocatale nr. X/2017, cu sediul profesional in x.

Obiectul contestatiei inregistrata la registratura organului fiscal sub nr. X/2017, il constituie urmatoarele titluri de creanta, in suma totala de **x lei**, reprezentand accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor, astfel:

- Decizia nr. x/2010 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2010 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2010 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2010 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2010 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2010 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2010 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2010 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia nr. x/2010 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/2010 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/2010 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/2011 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/2012 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei;
- Decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x/2015 pentru accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei.

Având în vedere dispozițiile art. 268 alin.(1), art. 269, art. 270 alin.(1), 272 alin.(1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de Procedură Fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul de solutionare a contestațiilor 1 este investită să soluționeze contestația formulată de domnul **.X.**

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă următoarele:

I. Prin adresa înregistrată la D.G.R.F.P Bucuresti - A.J.F.P. Ilfov sub nr. X/2017 domnul .X. a formulat contestație împotriva următoarelor decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii:

- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2011;
- nr. x/2012;
- nr. x/2015,

aducând în susținerea contestației următoarele argumente:

- la data de x/2017 a luat la cunoștință de emiterea unor titluri executorii care au la bază deciziile de calcul accesorii atacate din 2010, 2011, 2012 și 2015, iar baza de calcul a accesoriilor o constituie deciziile de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit, decizii necomunicate contribuabilului;

- în lipsa dovezii de comunicare contestă în integralitate deciziile de accesorii, invocând prevederile art.44 și art.45 din OG nr. 92/2003 privind comunicarea și arată că au avut la bază calculul titluri de creanță pentru care a intervenit prescripția dreptului de a cere executare silită;

- din decizia privind obligații fiscale accesorii din x/2015 reiese că baza de calcul o reprezintă obligații fiscale aferente anilor 2008-2010 rezultând că deciziile de impunere pentru obligațiile fiscale principale au fost pentru anii 2008-2010;

- la 01.01.2016 s-a împlinit termenul de prescripție a dreptului de a cere executare silită a obligațiilor fiscale aferente anilor 2008-2010, iar organul de executare silită nu a îndeplinit niciun act de executare silită care să întrerupă termenul de 5 ani prevăzut de art. 31 alin.(1) din OG nr. 92/2003;

- până la 20.02.2017 nu i s-a comunicat niciun act de executare silită și niciun act administrativ;

- organul fiscal a încălcat prevederile art.12 din OG nr. 92/2003 privind buna credință;

- în ceea ce privește decizia de calcul accesorii nr. x/2015 pentru care a solicitat scăderea din evidența analitică pe platitori potrivit art. 134 alin.(1) din OG nr. 92/2003, contestatarul arată că are ca bază obligații fiscale principale aferente anilor 2008-2010 pentru care a intervenit prescripția dreptului de a cere executarea lor silită având în vedere că până la data de 01.01.2016 nu i-au fost comunicate legal acte administrative și nici executorii.

În concluzie, contribuabilul solicită admiterea contestației pentru accesorii în suma de x lei și desființarea totală a deciziei nr. x/2015 prin care s-au stabilit accesorii în suma de x lei potrivit prevederilor art.134 alin.(1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

II. Prin urmatoarele Decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii:

- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2011;
- nr. x/2012;
- nr. x/2015,

Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov a stabilit in sarcina domnului .X. accesorii aferente obligatiilor fiscale in suma de x lei, reprezentand dobanzi aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, constatarile organelor fiscale, motivatiile contribuabilului si actele normative in vigoare pe perioada supusa impunerii se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca contribuabilul datoreaza accesorii reprezentand impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in conditiile in care pentru obligatiile fiscale accesorii nu au fost depuse documente ce fac dovada elementelor care au condus la intreruperea/suspendarea cursului prescriptiei.

In fapt, Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov a emis Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii, dupa cum urmeaza:

- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2011;
- nr. x/2012;
- nr. x/2015,

prin care s-au stabilit accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei.

Accesoriile au fost calculate pentru perioada 16.03.2008-31.12.2015 asupra impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor, suma de plata fiind individualizata prin documentele nr. x/2008, nr. x/2009, nr. x/2010, nr. x/2011 si nr. x/2012.

Contribuabilul .X. invoca prescriptia debitelor stabilite in sarcina sa, intrucat documentele care au stat la baza stabilirii acestora nu i-au fost comunicate.

In drept. potrivit art. 119, art. 120 si art. 120¹ din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata cu modificarile si completarile ulterioare:

“Art. 119 Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

(2) Nu se datorează dobânzi și penalități de întârziere pentru sumele datorate cu titlu de amenzi de orice fel, obligații fiscale accesorii stabilite potrivit legii, cheltuieli de executare silită, cheltuieli judiciare, sumele confiscate, precum și sumele reprezentând echivalentul în lei al bunurilor și sumelor confiscate care nu sunt găsite la locul faptei.

(3) Dobânzile și penalitățile de întârziere se fac venit la bugetul căruia îi aparține creanța principală.

(4) Dobânzile și penalitățile de întârziere se stabilesc prin decizii întocmite în condițiile aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu excepția situației prevăzute la art. art. 142 alin. (6).”

“Art. 120 Dobânzi

(1). Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În situația în care diferențele rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere sunt negative în raport cu sumele stabilite inițial, se datorează dobânzi pentru suma datorată după corectare ori modificare, începând cu ziua imediat următoare scadenței și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (1), se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru impozitele, taxele și contribuțiile stinse prin executare silită, până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire inclusiv. În cazul plății prețului în rate, dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului. Pentru suma rămasă de plată, dobânzile sunt datorate de către cumpărător;

b) pentru impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat de către debitorul declarat insolvabil care nu are venituri și bunuri urmăribile, până la data trecerii în evidența separată, potrivit prevederilor art. 176.

(5) Modul de calcul al dobânzilor aferente sumelor reprezentând eventuale diferențe între impozitul pe profit plătit la data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere și impozitul pe profit datorat conform declarației de impunere întocmite pe baza situației financiare anuale va fi reglementat prin norme metodologice aprobate prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) Pentru obligațiile fiscale neachitate la termenul de plată, reprezentând impozitul pe venit, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere, dobânzile pentru plățile anticipate stabilite de organul fiscal prin decizii de plăți anticipate se calculează până la data plății debitului sau, după caz, până la data de 31 decembrie;

b) dobânzile pentru sumele neachitate în anul de impunere potrivit lit. a), se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit stabilit prin decizia de impunere anuală este mai mic decât cel stabilit prin deciziile de plăți anticipate, dobânzile se recalculază, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, la soldul neachitat în raport cu impozitul anual stabilit prin decizia de impunere anuală, urmând a se face regularizarea dobânzilor în mod corespunzător.”

“Art. 120¹ Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(...)

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor”

Fata de prevederile legale de mai sus, rezulta ca majorarile/dobanzile de intarziere si penalitatile de intarziere se datoreaza pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata.

Accesorile se calculeaza pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

Potrivit **art. 231** "Dispozitii privind termenele" din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata:

"Termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand au inceput sa curga".

In ceea ce priveste cauzele de intrerupere si suspendare a termenului de prescriptie care a inceput sa curga sub imperiul legii vechi si se calculeaza potrivit normelor in vigoare la acea data, se retine faptul ca in aplicarea art. 231 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, a fost emisa Decizia Comisiei de proceduri fiscale nr. 2/2008, aprobata prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 1.754/2008, care la pct.1 precizeaza:

"Termenele in curs la data intrarii in vigoare a Ordonantei Guvernului nr. 92/2003, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand acestea au inceput sa curga. Intreruperea si/sau suspendarea termenului de prescriptie se supun/supune normelor in vigoare la data cand acestea s-au produs".

Aceste dispozitii legale sunt dispozitii cu caracter general si reglementeaza situatia termenelor care au inceput sa curga sub imperiul legilor anterioare si pentru care legiuitorul a statuat ca raman supuse legilor vechi, ca exceptie expresa de la principiul neretroactivitatii. Conform acestor dispozitii, prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cand s-a nascut dreptul organului fiscal la actiune, astfel incat cauzele de intrerupere si/sau suspendare pot fi atat cele prevazute de legea veche, cat si cele prevazute de noua lege, pentru termenele care au inceput sa curga sub imperiul legii vechi.

Dispozitiile legale anterior citate sunt aplicabile si in ceea ce priveste obligatiile fiscale accesorii in baza principiului de drept accessorium sequitur principalem, astfel ca acestea nu mai pot fi stabilite dupa implinirea termenelor de prescriptie la executare pentru debitele principale, avand in vedere si prevederile art. 1 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, conform carora "odata cu stingerea dreptului la actiune privind un drept principal se stinge si dreptul la actiune privind drepturile accesorii".

De asemenea, in ceea ce priveste efectul cauzelor de intrerupere a cursului prescriptiei, art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, republicat prevede in mod expres urmatoarele:

"Intreruperea sterge prescriptia inceputa inainte de a se ivit imprejurarea care a intrerupt-o.

Dupa intrerupere incepe sa curga o noua prescriptie".

De la data de 1 ianuarie 2004, sunt aplicabile prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, conform carora:

Art. 131 - (1) Dreptul de a cere executarea silita a creantelor fiscale se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a luat nastere acest drept.

Art. 132 - Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 se suspenda:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

b) in cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent, potrivit legii; [...]".

Art. 133 - Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 se intrerupe:

a) in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;

c) pe data indeplinirii, in cursul executarii silita, a unui act de executare silita; [...]".

In speta sunt incidente si dispozitiile art. 43 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata in vigoare la data emiterii deciziilor de impunere privind platile anticipate:

"Art. 43-(1) Actul administrativ fiscal trebuie comunicat contribuabilului căruia îi este destinat.

(2) Actul administrativ fiscal se comunică după cum urmează:

a) prin prezentarea contribuabilului la sediul organului fiscal emitent și primirea actului administrativ fiscal de către acesta sub semnătură, data comunicării fiind data ridicării sub semnătură a actului;

b) prin persoanele împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;

c) prin poștă, la domiciliul fiscal al contribuabilului, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și prin alte mijloace, cum sunt fax, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia.

(3) În cazul în care se constată lipsa contribuabilului sau a oricărei persoane îndreptățite să primească actul administrativ fiscal de la domiciliul fiscal al acestuia sau refuzul de a primi actul administrativ fiscal, comunicarea se face prin publicarea unui anunț într-un cotidian național de largă circulație și/sau într-un cotidian local ori în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în care se menționează că a fost emis actul pe numele contribuabilului. Actul administrativ fiscal se consideră comunicat în a cincea zi de la data publicării anunțului.

(4) Dispozițiile Codului de procedură civilă privind comunicarea actelor de procedură sunt aplicabile în mod corespunzător."

Aplicand toate aceste dispozitii legale la speta ce face obiectul contestatiei, se retin urmatoarele:

Baza de calcul a accesoriilor o constituie deciziile de impunere pentru plati anticipate cu titlu de impozit aferent anilor 2008-2012.

Din anexele la Deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii contestate rezulta ca Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov a calculat pentru perioada 16.03.2008 – 31.12.2015, obligatii de plata accesorii in suma de x lei aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor, obligatia de plata principala fiind individualizata prin deciziile de impunere privind platile anticipate cu titlu de impozit pe venit nr. x/2008, nr. x/2009, nr. x/2010, nr. x/2011 si nr. x/2012.

Din situatiile analitice debite plati solduri aferente anilor 2008 - 2015 rezulta faptul ca domnul .X. nu a efectuat nicio plata in contul "55 impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor."

De asemenea, din dosarul cauzei, reiese ca debitele din evidenta fiscala au fost generate de inregistrarea contractului de inchiriere nr. 3573/11.02.2008 incheiat pe perioada 09.02.2008-09.02.2010 pentru care contribuabilul datora plati anticipate cu titlu de impozit.

Astfel pentru neachitarea obligatiilor de plata in contul impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor au fost calculate prin decizia contestata accesorii in suma de x lei.

Avand in vedere faptul ca, dosarul contestatiei nu a fost constituit conform prevederilor legale, prin adresa nr. x/2017, Serviciul solutionare contestatii 1 din cadrul D.G.R.F.P. Bucuresti a solicitat organului emitent al actului fiscal, sa procedeze la completarea dosarului cu precizari concrete si detaliate privind intreruperea termenului de prescriptie a obligatiilor fiscale accesorii aferente debitelor

stabilite prin deciziile de impunere referitoare la obligatiile de plati anticipate cu titlu de impozit pentru anii 2008-2010, precizari privind necomunicarea deciziilor de impunere in conditiile legii, cat si dovada de comunicare a deciziilor contestate.

Prin adresa nr. x/2017, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/2017, Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov ne transmite dovada de comunicare prin posta a adresei nr. x/2011 prin care contribuabilul a fost informat cu privire la debitul restant existent in evidenta fiscala in suma de x lei, fara ca acesata sa poarte semnatura de primire a contribuabilului.

Prin adresa nr. x/2017, inregistrata la D.G.R.F.P. Bucuresti sub nr. x/2017, Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov ne transmite situatiile analitice debite plati solduri pentru anii 2009-2017 solicitate, precum si deciziile de impunere pentru platile anticipate cu titlu de impozit asupra carora s-au calculat accesoriile contestate.

Din documentele anexate la dosarul cauzei rezulta ca, organul fiscal nu face dovada respectării procedurii de comunicare în conformitate cu prevederile art. 44 din Codul de procedură fiscală pentru deciziile referitoare la obligatiile de plata accesorii contestate si nici pentru deciziile de impunere pentru plati anticipate, anexand la dosarul cauzei numai anunturile colective din datele de x/2013 si x/2014 fara a face dovada comunicarii prin posta cu plicurile retur si nici dovada comunicarii actelor de executare cu care sa faca dovada intreruperii prescriptiei (somatii de plata si titluri executorii care cuprind debitele stabilite prin deciziile de impunere privind plati anticipate cu titlu de impozit pentru veniturile din cedarea folosintei bunurilor, respectiv nr. x/2008, nr. x/2009, nr. x/2010, nr. x/2011 si nr. x/2012 si constituie baza de calcul pentru accesoriile contestate).

Astfel, din documentele existente la dosarul cauzei rezulta ca procedura de comunicare a fost viciata.

Avand in vedere ca pe baza documentelor aflate la dosarul cauzei, Serviciul Solutionare Contestatii 1 din cadrul D.G.R.F.P. Bucuresti nu se poate pronunta asupra legalitatii calcului de accesorii, intrucat nu rezulta daca a intervenit suspendarea, respectiv intreruperea cursului prescriptiei, **daca actele de executare au fost comunicate prin respectarea procedurii**, urmeaza a se desfiinta urmatoarele Decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii:

- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2011;
- nr. x/2012;
- nr. x/2015,

prin care Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov a stabilit in sarcina contribuabilului accesorii aferente impozitului pe venituri din cedarea folosintei bunurilor in suma de x lei.

Potrivit **art. 7** alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“(3) Organul fiscal este îndreptătit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informatiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte”.

Astfel, potrivit normelor legale sus citate, organul fiscal trebuie să depună toate diligentele pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului și în acest scop să-și exercite rolul său activ, fiind îndreptat să obțină și să utilizeze toate informatiile și documentele pe care le considera utile în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

Prin aplicarea prevederilor **art. 279** alin. (3) și alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial, actul administrativ atacat în situația în care din documentele existente la dosar și în urma demersurilor întreprinse la organul fiscal emitent al actului atacat nu se poate stabili situația de fapt în cauza dedusă soluționării prin raportare la temeiurile de drept invocate de organul emitent și de contestator. În acest caz, organul emitent al actului desființat urmează să încheie un nou act administrativ fiscal care trebuie să aibă în vedere strict considerentele deciziei de soluționare a contestației. Pentru un tip de creanță fiscală și pentru o perioadă supusă impozitării desființarea actului administrativ fiscal se poate pronunța o singură dată.

(4) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

În speta sunt aplicabile și dispozițiile pct.11.4 și pct.11.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui A.N.A.F. nr.3741/2015, care precizează:

“11.4. Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ fiscal atacat. Înaintea emiterii deciziei cu soluție de desființare, organul de soluționare competent va întreprinde demersurile necesare, dacă se impune, la organul fiscal emitent al actului atacat, respectiv: pentru clarificarea unor situații contestate, completarea punctului de vedere cu privire la documentele depuse de contestatar, dispunerea unei cercetări la fața locului etc. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.5. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului obligații fiscale mai

mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii. În mod corespunzător nu poate fi diminuată pierderea fiscală cu o sumă mai mare decât cea înscrisă în actul desființat."

Tinand seama de cele mentionate anterior, organele fiscale vor proceda la reanalizarea obligatiilor de plata accesorii stabilite prin deciziile atacate, tinand cont de prevederile legale, de motivatiile acestuia, precum si de cele retinute prin prezenta.

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 43 alin (1), art. 119, art. 120, art. 131, art.132, art. 133, art. 231, din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala republicata, art. 17 din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescriptia extinctiva, republicat, si art. 7 alin. (3), art. 279 alin. (3) si alin. (4) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, pct.11.4 si pct.11.5 din Instructiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala, aprobate prin Ordinul presedintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015

DECIDE:

Desfiinteaza urmatoarele Decizii referitoare la obligatiile de plata accesorii:

- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2010;
- nr. x/2011;
- nr. x/2012;
- nr. x/2015,

emise de Administratia Judeteana a Finantelor Publice Ilfov pentru contribuabilul **.X.** cu privire la **accesoriile** aferente "cod 55 - impozit pe venituri din cedarea folosintei bunurilor" in suma de **x lei**, urmand ca organele fiscale competente sa reanalizeze situatia fiscala a contribuabilului, tinand cont de dispozitiile legale in vigoare si de retinerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata, in termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Bucuresti sau Tribunalul Ilfov.